

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 140.

Anden Session.

53de Møde.

Lørdagen den 21de December.

(Fortsat.)

Simony: Jeg er rigtignok enig i, at § 1 undergaaer den Redactionsforandring, som af Udvalget er indstillet; men det er kun under Forudsætning af, at det Ændringsforslag, som jeg som Medlem af Udvalgets Minoritet har tilladt mig at stille, ikke gaaer igjennem.

Formanden: Ja, det er altsaa subsidiairt, som jeg tillod mig at bemærke.

Simony: Ja!

Oyholm: Ved at fraraade det ærede Thing Antagelsen af det Forslag, som jeg selv i Forening med 4 andre ærede Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille med Hensyn til Ophevelsen af Portofriheden, er den ærede Ordfører fornemmelig gaaet ud paa at bevise det Urigtige og Feilagtige i Formen af det omtalte Forslag, idet han ogsaa har erklæret, at man meget maatte betænke sig paa ved Lovgivningen at vedtage en Bestemmelse, hvorved Loven snarere fik Udseende af at indeholde fromme Ønsker ved bestemte lovgyldige Paabud. I denne Anskuelse kan jeg ikke andet end være fuldkommen enig med den ærede Ordfører, men saa troer jeg ogsaa, at de fleste af det ærede Things Medlemmer ville være enige med mig i, at Lovene vel ikke skulle udtale fromme Ønsker, men bestemte Paabud, men at de dog heller ikke skulle paabyde Noget, som ikke kan udføres eller opfyldes. Ved den forrige Behandling af det foreliggende Punkt forekommer det mig, at det nok som blev godtgjort ved Discussionen af selve det ærede Udvalgs Forslag betræffende Portofriheden, som da blev vedtaget af Thinget, og af Udvalgets Medlemmer, som forsvarede det,

at der Ingen var, som paa nogen Maade godtgjorde, ikke alene ikke, hvorledes denne Portofrihed ganske kunde ophæves, men ikke engang i det Mindste efter min Overbevisning, at den kunde ophæves, hvorimod den høitærede Finansminister paa det Bestemteste erklærede sig ude af Stand til at opfylde det Paabud, som ved Loven saaledes vilde blive paalagt Regjeringen. Naar hertil kommer den Betragtning, at selve Forslaget ved Sagens 2den Behandling først af Thinget blev forkastet og derpaa ved Navneopraab vedtaget med een Stemme, er det forekommet mig og de andre ærede Herrer Forslagsstillere, at der var Anledning til at forsøge, om dog ikke Thinget maatte bestemme sig til at udelade dette Paabud af Lovgivningen, som dog vist de Færreste af os kunne gjøre sig Rede for, om og hvorledes det kan blive opfyldt. Det er med denne Hensigt, vi have tilladt os at stille nærværende Forslag, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det ærede Things Medlemmer vel at overveje, om de ikke, ved at forkaste dette Forslag, og blive staaende ved Udvalgets Forslag, der sidst blev vedtaget ved 2den Behandling, komme til at medunderskrive et Paabud, for hvis Udførelighed de ikke kunne gjøre sig Rede. Forsaavidt som jeg er bleven nævnt som en af Forslagsstillerne til et andet Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg har opfattet dette Forslag saaledes, som det ogsaa af den ærede Ordfører netop er nævnt, at nemlig Statstjenesten her staaer i Modsetning til private Forhold, hvoraf det vil blive en Følge, at Portofriheden ved dette Forslag ikke ophæves for alle officielle Personer og Autoriteter, som ellers maaskee kunde blive anseete for udelukkede derfra, og jeg skal ved denne Leilighed navnlig anføre den kongelige Correspondence, som en Deel af den